

[Dorte Bennedsen]

uinteressant. Det handler ikke om, hvorvidt KVK er skurk eller ikke skurk. Det handler om et samfundsmæssigt problem, og jeg synes i og for sig kun, det kan afspore debatten, at man kører den over i en konkret kritik af en konkret virksomhed. Det har i hvert fald ikke været vores intention med forslaget.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg håber – og det har jeg indtil videre en vis formodning om at Det Radikale Venstre også vil være med til – vi i dette Folketing kan få overvejet, hvad det er for initiativer, vi skal tage. Vi vil i hvert fald gøre det i Socialdemokratiet, så vi kan få diskussionen, ikke om, hvorvidt vi skal have en kemisk industri, for det skal vi, men om, hvilke præmisser vi skal have den på, og hvilke krav der skal stilles til den.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Debatten har jo været interessant på mange måder, og der har været mange signaler fra de forskellige partier. Hr. Leif Hermann fra SF kom dog med et konstruktivt bidrag, idet han sagde, at Folketinget ikke skal være referent i alle sager. Det er den konservative folketingsgruppe enig med hr. Leif Hermann i.

Fru Dorte Bennedsen glædede sig over én bestemt ting: nu havde vi endelig fået en principiel diskussion om disse spørgsmål. Man ville ikke fra Socialdemokratiets side – sådan forstod jeg det – ned i detaljerne, men man ville gerne have en debat om placeringen af disse produktioner. Jamen jeg mener da at kunne huske, at dette er tredje gang, vi har en debat.

Jeg husker tydeligt ordvekslingen mellem SF's og Socialdemokratiets ordfører, første gang vi havde debatten om sojakagefabrikken; da blev der brugt udtryk som »grønne« kontra »giftiggrønne«. Det var en vældig debat. Vi har haft den én gang til, og nu har vi den så for tredje gang. Vi kan da godt tage den en fjerde, en femte og en sjette gang, men jeg mener ikke, det ændrer ved hovedsigtet: at der skal være en form for balance i tingene.

Jeg kan også fornemme, at denne debat kun er første akt; anden akt følger i forbindelse med Socialdemokratiets udspil om Miljøankenævnet. Det er nok snarere dér, hunden ligger begravet, og så ved fru Dorte Bennedsen godt, hvor den konservative folketingsgruppe er at finde, nemlig præcis dér, hvor den konservative folketingsgruppe var, dengang de to partier, vi repræsenterer, indgik forlig.

Dette er en mærkesag, en kernesag; det er en akse i det brede politiske samarbejde, der har været i årevis om dansk miljøpolitik, og det vil vi naturligvis gøre meget for at fastholde. Vi ønsker ikke, at man begynder at politisere Miljøankenævnet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er helt klar over, at Miljøankenævnet er en mærkesag for Det Konservative Folkeparti. Det Konservative Folkeparti har altid været utrolig stolt over, at de i 1974 fik taget sig sammen til at gå med i forliget om miljøbeskyttelsesloven, og det er da også al ære værd. Men kravet var jo netop, at de ville have Miljøankenævnet ind i præcis den form, det har i dag. Det var kompromiseret krævet af Det Konservative Folkeparti, og det minder mig om, at da man i sin tid afskaffede det ene af kamrene her i huset, var det også et krav fra konservativ side, at vi fik folkeafstemningsinstrumentet, som netop er noget bevarende, noget konserverende, noget konservativt.

Det kommer derfor ikke bag på mig, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker ankenævnet ændret, men det kunne jo hænde, at der var et flertal her i huset, der syntes, det ville være en god idé.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal i denne runde gøre det kort, og vil begynde med en kommentar til hr. Ahlmann-Ohlsen, der var bekymret for, at vi skulle politisere Miljøankenævnet. Jeg tror egentlig, at hr. Ahlmann-Ohlsen, når han tænker sig grundigt om – og det har jeg en vis erfaring for at han undertiden kan – må erkende, at det er et politisk problem, hvilken type produktion vi vil have i dette land. Det er et politisk problem, der ligger til grund for de regler, Miljøankenævnet skal administrere efter; det kan hr. Ahlmann-Ohlsen vist ikke komme uden om – så skal vi have andre og mindre ihærdige ordførere på tallerstolen.

Nu er det sagt af fru Marianne Jelved, at Miljøankenævnets afgørelse er truffet efter bogen, og det er jo rigtigt. Miljøankenævnet har indhentet de supplerende oplysninger, som det har ønsket, og man har foretaget en vurdering af de oplysninger, der er fremkommet. Nu har Fru Marianne Jelved, nøjagtig som alle os andre,